

Κεφάλαιο 12

Το όνομα που είναι άκλιτο

ΣΤΟΝ ΔΙΑΔΡΟΜΟ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕ ένας αγχωμένος άντρας που φορούσε ένα κοστούμι αμφίβολης αισθητικής.

«Είστε η Ρούμπυ... Ρέντφορντ;» είπε διαβάζοντας το όνομά της από το ντοσιέ που κρατούσε στο χέρι του, σαν να επρόκειτο για τη χιλιοστή υποψήφια της ημέρας που θα έδινε εξετάσεις για να μπει στη μυστική υπηρεσία.

Η Ρούμπυ κοίταξε γύρω της. «Από τη στιγμή που αυτήν εδώ τη λένε Μπαζ, τότε υποθέτω ότι αυτή που ζητάτε είμαι εγώ».

Ο άντρας έδειξε να αδιαφορεί για το σχολίο της. «Ακολουθήστε με, παρακαλώ». Ήταν *πολύ* αγχωμένος. Η Ρούμπυ υπολόγισε ότι θα πρέπει να ήταν γύρω στα είκοσι τρία, αλλά η εμφάνισή του ήταν αξιολύπητη. Πολύ τζελ στα μαλλιά, δόντια κατάλευκα, αλλά από στιλ καμιά ιδέα.

Η Ρούμπυ διάβασε το όνομά του στην ταυτότητα στο πέτο του. «Σας λένε Μίλο λοιπόν... Όπως το φρούτο».

«Μίλος, παρακαλώ. Το όνομά μου είναι άκλιτο» τη διόρθωσε ο άντρας.

Προχωρούσε σε μια σειρά από πορτοκαλί διαδρόμους που γίνονταν κίτρινοι και κατέληγαν στο χρώμα της ώχρας. Η Ρούμπυ τον ακολουθούσε ακουμπώντας πότε πότε με τα δάχτυλά της τη γυαλιστερή επιφάνεια των τοίχων. Όταν ο άντρας το αντιλήφθηκε, γύρισε και της είπε: «Παρακαλώ, μην αγγίζετε!». Η Ρούμπυ άνοιξε το στόμα της για να μιλήσει, αλλά ο άντρας σήκωσε το χέρι του και είπε: «Όχι ερωτήσεις, παρακαλώ».

Θεέ μου, αυτός είναι εντελώς κουφιοκέφαλος.

Συνέχισαν να περπατάνε σιωπηλοί μέχρι που ο άντρας σταμάτησε, άνοιξε μια πόρτα ακαθόριστου χρώματος –αυτό που συνήθως ονομάζουμε σκατουλί– και έδειξε ένα θρανίο στη μέση ενός άδειου δωματίου. Στη συνέχεια ακούμπησε στο θρανίο μια στοίβα χαρτιά. «Αυτό είναι το στυλό σας. Έχετε μια ώρα και ένα λεπτό. Πρέπει να δώσετε μία μόνο απάντηση σε κάθε ερώτηση. Κάθε οβήσιμο ή μουντζούρα θα εκληφθεί ως λάθος απάντηση. Αν νιώσετε την ανάγκη να πάτε στην τουαλέτα, ξεχάστε το. Έχετε καμία ερώτηση; Πολύ ωραία, χαίρομαι που δεν έχετε!»

«Έχω κάτι να σας πω, κύριε Μίλο» (εδώ η Ρούμπυ αδιαφόρησε για το γεγονός ότι το όνομα του άντρα ήταν άκλιτο). «Αν σκεφτείτε ποτέ να αλλάξετε επάγγελμα, σας προτείνω να ασχοληθείτε με την παροχή υπηρεσιών. Νομίζω ότι έχετε μεγάλες προοπτικές έτσι πρόσχαρος και εξυπηρετικός που είστε...»

Ο Μίλος την κοίταξε βαθιά στα μάτια. Της Ρούμπυ τής φάνηκε πως την κοιτούσε κόμπρα. Ή μήπως τσακάλι;

«Τελείωνε με το τεστ, κοριτσάκι μου, απότυχε όπως τόσοι

άλλοι και μετά όλο και κάποιος θα σε πάει σπιτάκι σου. Μπορεί κάποιος να σε υποστηρίζουν εδώ μέσα, αλλά να ξέρεις πως δεν είσαι ο Μπράντλεϋ Μπέικερ και δεν πρόκειται ποτέ να γίνεις!»

«Ποιος είναι αυτός ο Μπράντλεϋ Μπέικερ;» ρώτησε η Ρούμπυ, αλλά ο Μίλος δεν είχε καμία διάθεση να της εξηγήσει. Βγήκε από το δωμάτιο κι έκλεισε πίσω του την πόρτα τόσο δυνατά, που ο κρότος αντήχησε μακριά στον διάδρομο.

Πρέπει να μην ξεχνάω πως το όνομά του είναι άκλιτο, μονολόγησε η Ρούμπυ.

Η Ρούμπυ πήρε το σιλό στο χέρι και έριξε μια ματιά στα χαρτιά μπροστά της. Είχε τριάντα επτά προβλήματα να λύσει σε μία ώρα και ένα λεπτό. Αυτό μας έκανε ενενήντα εννέα δευτερόλεπτα για το καθένα. Κοίταξε το ρολόι και άρχισε να διαβάζει.

Φάσμα - Μυστική Υπηρεσία Πληροφοριών

Τεστ υποδοχής

37 προβλήματα σε 61 λεπτά

(1) Έχεις να μεταφέρεις στη φυλακή τρεις εγκληματίες: τον Αλεξέι Ασίμοβ, τον Γουόλτερ Τραντς και τον Κάρλο Καρλούτσι.

Για να φτάσεις στη φυλακή χρειάζεται να διασχίσεις ένα ποτάμι και το βαρκάκι παίρνει μόνο δύο επιβάτες τη φορά. Το πρόβλημα είναι ότι, αν μείνουν μόνοι, ο Ασίμοβ θα σκοτώσει τον Τραντς και ο Τραντς θα σκοτώσει τον Καρλούτσι. Πώς θα γίνει να περάσουν όλοι ασφαλείς το ποτάμι;

Η Ρούμπυ χαμογέλασε. Αυτό ήταν πολύ εύκολο. Άλλα τρία-
να έξι!

(2) Έχεις επτά ράβδους χρυσού. Μία απ' αυτές είναι κίβδηλη και τυ-
γίζει λιγότερο από τις άλλες. Διαθέτεις επίσης μία μόνο τυγαριά που
μπορείς να χρησιμοποιήσεις μόνο δύο φορές. Πώς γίνεται να εντο-
πίσεις την κίβδηλη ράβδο;

Αν όλα τα προβλήματα ήταν τόσο εύκολα, τότε θα τελείωνε
πολύ νωρίτερα από το κανονικό.

(3) Λύσε την εξίσωση

$$9! \prod_{p \text{ prime}} \left\{ \left(1 - \frac{1}{p}\right)^4 \left(1 + \frac{4}{p} + \frac{1}{p^2}\right) \right\}^{-1} \lim_{T \rightarrow \infty} \frac{1}{T \log^9 T} \int_1^T \left| \left(\sum_{n=1}^{\infty} n^{-(1/2+it)} \right) \right|^6 dt$$

Αυτό μάλιστα! Το πρόβλημα τρία ήταν απ' αυτά που κάνουν
ακόμα και τους πιο διάσημους μαθηματικούς να ξενυχτάνε για
να βρουν την απάντηση. Η Ρούμπυ σούφρωσε τα φρύδια της για
περίπου είκοσι οκτώ δευτερόλεπτα κι έπειτα χαμογέλασε.

Εντάξει, κατάλαβα!

Όταν ο Μίλος επέστρεψε στο δωμάτιο, βρήκε τη Ρούμπυ
σκυμμένη πάνω από τα χαρτιά, να μασουλάει το στυλό της.

«Φαίνεται πως κόλλησες για τα καλά, μικρή μου. Δύσκολα
ε;» τη ρώτησε, συγκρατώντας με κόπο το χαιρέκακο γέλιο του.

«Έχω μια απορία...»

«Δεν πειράζει, μικρή μου. Είναι φυσιολογικό να έχεις και μία
και εκατό απορίες. Αυτό είναι ένα τεστ που δυσκολεύει ακόμα

και τους πιο έξυπνους ενήλικους. Όχι τα παιδάκια... σαν εσένα!»

«Ευτυχώς που μου το λέτε, γιατί έχω ένα πρόβλημα που δεν καταλαβαίνω».

Ο Μίλος κοίταξε το πρόβλημα:

(25) Οι πράκτορες του Φάσματος Μπρετ, Έμιλυ και Τσακ πάνε σε μια συναυλία των Κλαιρβουαγιάν. Και οι τρεις ξεκινούν μια ώρα πριν τη συναυλία. Ο Μπρετ παίρνει τον δρόμο Α, που είναι δυο φορές μακρύτερος από τον δρόμο Β που παίρνει η Έμιλυ. Ο μέσος όρος των δύο προηγούμενων αποστάσεων είναι ίσος με τον δρόμο Γ που παίρνει ο Τσακ. Το πρόβλημα είναι ότι ο Μπρετ χάνεται και αναγκάζεται να κάνει 10 επιπλέον μίλια, που σημαίνει ότι τελικά διανύει μια απόσταση που είναι ίση με το άθροισμα της απόστασης που διένυσε ο Τσακ και η Έμιλυ. Αν υποθέσουμε ότι όλοι ταξίδευσαν με 40 μίλια την ώρα, πόσα λεπτά καθυστέρησε ο Μπρετ στη συναυλία;

«Οφείλω να ομολογήσω ότι ακόμα και πολύ έξυπνα άτομα θα δυσκολεύονταν να λύσουν αυτό το πρόβλημα» είπε χαιρέκακα ο Μίλος.

Η Ρούμπυ τον κοίταξε στα μάτια κι είπε με το πιο αθώο ύφος της: «Όχι, δεν είναι ότι δυσκολεύομαι να καταλάβω τι λέει. Έτσι κι αλλιώς η απάντηση είναι 15 λεπτά. Αλλού είναι η απορία μου: Δεν καταλαβαίνω γιατί να πρέπει να ταλαιπωρηθεί κάποιος τόσο πολύ για να δει ένα τόσο μέτριο συγκρότημα όσο οι Κλαιρβουαγιάν».

Το στόμα του Μίλος σχημάτισε ένα μικρό Ο κι αμέσως μετά

άρπαξε τα χαρτιά από το θρανίο και βγήκε από το δωμάτιο. Η Ρούμπυ σκέφτηκε ότι θα ήθελε πολύ να περιγράψει στον Κλάνσου τη σκηνή. Μπορούσε, μάλιστα, να φανταστεί τις εκφράσεις του Κλάνσου, τα επιφωνήματα και τα γέλια του.

Όσο περίμενε, η Ρούμπυ σκίτσαρε στο πίσω μέρος του σημειωματαρίου της φάτσες του Μίλος σε πόζες καθόλου τιμητικές γι' αυτόν.

Είκοσι πέντε λεπτά αργότερα ακούστηκαν βήματα στον διάδρομο. Προς μεγάλη ανακούφιση της Ρούμπυ, δεν ήταν ο Μίλος αυτός που άνοιξε την πόρτα, αλλά ο Χιτς.

«Είσαι έτοιμη;»

Η Ρούμπυ τού έγνεψε θετικά.

«Εμπρός, πάμε» είπε ο Χιτς «πριν έρθει ο Μίλος και δει τις φάτσες που έχεις ζωγραφίσει».

«Κι εσύ πώς ξέρεις για τις ζωγραφιές μου;»

«Σε παρακολουθούσα από το μόνιτορ. Νομίζω ότι έχεις τάλεντο στο σκιτσάρισμα».

«Ευχαριστώ» απάντησε η Ρούμπυ. «Ο Κλάνσου κι εγώ λέμε να φτιάξουμε ένα κόμικ και να το εκδώσουμε».

«Δεν είναι άσχημη ιδέα» είπε ο Χιτς.

Οι δυο τους περπάτησαν σιωπηλοί για περίπου δεκαπέντε δευτερόλεπτα πριν μιλήσει η Ρούμπυ. «Λοιπόν;»

Ο Χιτς την κοίταξε απορημένος.

«Λοιπόν, πώς τα πήγα;» επέμεινε η Ρούμπυ.

«Α, αυτό...» είπε ο Χιτς. «Πολύ καλά – τριάντα έξι στα τριάντα επτά. Καθόλου άσχημα».

«Εννοείς ότι έκανα ένα λάθος;» είπε έκπληκτη η Ρούμπυ.

Ο Χιτς χαμογέλασε. «Εντάξει – πλάκα σου κάνω».

Η Ρούμπυ κοντοστάθηκε. «Δηλαδή πέρασα; Δε γίνεται να μην πέρασα – έτσι; Δε γίνεται να μην περάσει κανείς με τριάντα επτά στα τριάντα επτά».

Ο Χιτς την κοίταξε. «Μην τρελαίνεσαι, κορίτσι μου. Φυσικά και πέρασες».

Η Ρούμπυ προσπάθησε να διατηρήσει την ψυχραιμία της, αλλά δεν ήταν κι εύκολο. Είχε περάσει το τεστ των ενενήντα εννέα δευτερολέπτων – δεν ήταν και λίγο... ε;

Όταν μπήκαν στο ασανσέρ, η Ρούμπυ ρώτησε: «Θα μου πεις τώρα ποιος είναι αυτός ο μυστηριώδης Μπράντλεϋ Μπέικερ;».

«Ο Μπράντλεϋ Μπέικερ;» απάντησε ο Χιτς. «Δεν είναι κανείς».

Υπήρχαν χιλιάδες πράγματα που δε γνώριζε η Ρούμπυ για το Φάσμα, αλλά γνώριζε τουλάχιστον ένα: ότι ο Μπράντλεϋ Μπέικερ δεν ήταν «κανείς».